03/11/2021

“Εκκλησία και 1821”: Α’ Ιερατικό Συνέδριο της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Αφιερωμένο στη συμπλήρωση 200 χρόνων από την έναρξη της Εθνικής Παλιγγενεσίας ήταν το Α’ Ιερατικό Συνέδριο της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών και Οινουσσών που διεξήχθη το Σάββατο 30 Οκτωβρίου.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

«Ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίης ἔσχεν μάθησιν»

(Εὐριπίδης)

Δῶρον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ εἰς τόν ἄνθρωπον, τοῦ Δημιουργοῦ εἰς τό δημιούργημα εἶναι ἡ γνώση. «Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς»(Ἰωάν. η΄, 32). Ἔκφρασις τῆς γνώσεως εἶναι ἡ Ἱστορία. Ἐτυμολογικῶς προέρχεται ἀπό τό ῥῆμα «οἶδα» = «γνωρίζω».

Ἡ Ἱστορία εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία μελετᾶ τήν γνῶσιν τοῦ παρελθόντος, τήν κατανόησιν τῶν γεγονότων. Ὁ Νικήτας Χωνιάτης ἔχει χαρακτηρίσει τήν Ἱστορίαν «κάλλιστον εὕρημα τῶν Ἑλλήνων» Πατήρ τῆς Ἱστορίας εἶναι ὁ Ἡρόδοτος, πατήρ τῆς ἐπιστημονικῆς Ἱστορίας εἶναι ὁ Θουκυδίδης.

Τοῦτο ἀναδεικνύει πλέον τόν ἑλληνικόν χαρακτῆρα τῆς Ἱστορίας, ἀλλά καί τό δαφνοστεφές τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Εἰς τό πλαίσιον αὐτό καί ἐντός τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς συμπληρώσεως 200 ἐτῶν ἀπό τῆς ὁρκομωσίας τῶν ἀγωνιστῶν ὑπό τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίας Λαύρας, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου,Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν διωργάνωσε τό Σάββατον 30ήν Ὀκτωβρίου 2021 τό Α’ Ἱερατικόν Συνέδριον Αὐτῆς εἰς τήν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἱστορικοῦ Α΄ Γυμνασίου Χίου, μέ θέμα: «Ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανική Πίστις καί Ἐκκλησία καί τό 1821» μέ εἰσηγητάς πρῶτον τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκον καί, ἀκολούθως, Κληρικούς καί λαϊκούς τῆς ἐν Χίῳ συνεκλεκτῆς, κατά τό ἀκόλουθον Πρόγραμμα:

Ὥρα 07.00΄ Ὄρθρος και Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Χίου.

Ὥρα 10.00΄ Ἐναρκτήριος Ἀκολουθία. Εἰσηγήσεις:

Ὥρα 10.15΄Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος. Θέμα:«Ἐθνομάρτυρες Χῖοι Κληρικοί καί ἡ ἁγιοκατάταξις αὐτῶν».

Ὥρα 11.00΄ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Δημήτριος Γεόμελος. Θέμα:«Ἡ πίστη τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821».

Ὥρα 11.30΄ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Μιχαήλ Στεφανιῶρος. Θέμα: «Οἱ θρησκευτικές καί πατριωτικές Ἰδέες εἰς τόν Ὅρκον τῶν Φιλικῶν καί εἰς τήν Προκήρυξιν ΄΄Μάχου ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος΄΄».

Ὥρα 12.00΄ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ.Ἰωάννης Τσιμούνης. Θέμα: «Οἱ θρησκευτικές καί λατρευτικές δραστηριότητες εἰς τήν καθημερινήν ζωήν τῶν ὑποδούλων καί τῶν ἀγωνιστῶν κατά τήν Ἑλληνικήν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821».

Ὥρα 12.30΄ κ. Βασίλειος Βοξάκης, Θεολόγος. Θέμα: «Οἱ Χῖοι Ἐφέσσου Διονύσιος καί Ἀδριανουπόλεως Δωρόθεος καί ἡ ἁγιοκατάταξις αὐτῶν».

Τάς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου πέραν τῶν κληρικῶν παρηκολούθησαν ἡ Φιλόλογος κ.Εὐτυχία Βλυσίδου, πρ. Προϊσταμένη Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, ὁ Φιλόλογος κ. Δημήτριος Βροῦζος, Διευθυντής Α’ Γυμνασίου Χίου καί ὁ μεταξύ τῶν εἰσηγητῶν Θεολόγος κ. Βασίλειος Βοξάκης. Ἐκ τοῦ Σύνεδρίου ἐξήχθήκαν τά ὡς κάτωθι ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ:

α). Ὁ Υἱος καί Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρος. Ὅμως δι’ἄφατον φιλανθρωπίαν ἐκένωσον Ἑαυτόν καί προσέλαβε τήν ἀνθρωπίνην φύσιν διά νά θεώσῃ τόν ἄνθρωπον. Καί ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ εἶναι Οἰκουμενική, ἀπευθυθύνεται πρός πάντα τά ἔθνη. Ἀλλ’ὅμως στοιχοῦσα τῷ παραδείγματι τοῦ Θείου Ἱδρυτοῦ Της ἐκένωσεν Ἑαυτήν καί ἐγένετο ἐθναρχοῦσα τῶν Ἑλλήνων διά νά ὁδηγήσῃ εἰς τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά καί τόν πολιτισμόν καί ἄλλους λαούς (τούς Σλαβικούς κατά τούς χρόνους τοῦ Βυζαντίου, τούς λαούς τῆς Ἀφρικῆς καί Ἄπω Ἀνατολῆς, εἰς τάς ἡμέρας μας)

β). Ἡ Ἱστορία, ἐτυμολογουμένη ἀπό το ῥῆμα «οἶδα»=γνωρίζω εἶναι ἡ γνῶσις τοῦ παρελθόντος. Παρέχει μακαριότητα εἰς τόν ἄνθρωπον, «ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίης ἔσχεν μάθησιν, (Εὐριπίδης), παιδεία, «historia magistra vitae»(Κικέρων), καί λαμβάνει τόν χαρακτῆρα τοῦ δαφνοστεφοῦς Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, «ἱστορία κάλλιστον εὕρημα τῶν Ἑλλήνων»(Νικήτας Χωνιάτης).

γ). Ἡ Ἱστορία εἶναι Ἐπιστήμη.Ἐρευνᾶ καί μελετᾶ τάς πηγάς καί ἐξάγει τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν. Εἰς τόν ἀντίποδα κεῖται ἡ πολιτική. Δέχεται a priori τήν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία τήν ἐξυπηρετεῖ καί «βιάζει» τάς πηγάς διά νά τήν ὑποστηρίξῃ.

δ). Ἡ Ἐκκλησία ὡς φορεύς τῆς ἀληθείας, «ἐγώ εἰμί...ἡ ἀλήθεια», ἐπιδιώκει τήν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, «γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθειαν ἐλευθερώσει ὑμᾶς»

ε). Εἰς ἀπάσας τάς ἱστορικάς στιγμάς τοῦ Ἔθνους ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανική Πίστις καί Ἐκκλησία ἡγεῖτο τῶν ἱερῶν ἀγώνων τοῦ Ἔθνους, ἀλλά καί τῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης πολιτισμικῶν ἐκδηλώσεων αὐτοῦ (παιδεία, τέχνη, φιλανθρωπία, θεσμοί).

στ). Πλεῖστοι ἥρωες τοῦ Ἔθνους εἶναι Κληρικοί τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἀρνούμενοι νά ἐξομώσουν ἐμαρτύρησαν καί ἀνεγράφησαν ἐν ταῖς ἁγιολογικαῖς δέλτοις τῆς Ἐκκλησίας.

ζ). Μεγίστη καί ἀξιομίμητη εἶναι ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, τῆς ἱστορικῆς μνήμης καί τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.Ὁ ἔντεχνος, ἀλλά καί ὁ λαϊκός πολιτισμός τοῦ Ἔθνους εἶναι Χριστοκεντρικός.

η). Ἡ Πίστις τῶν ἀγωνιστῶν ἀπετέλει τόν κυριώτερον σύμμαχον τῶν ἡρώων τοῦ 1821,ὡς ἐμφαίνεται ἀπό τούς λόγους καί τάς πράξεις των.

θ). Ἡ παρακαταθήκη αὐτή, «νά φυλάξετε τήν πίστη σας, γιατί ὅταν ἐπιάσαμε τά ὅπλα εἴπαμε πρῶτα ὑπέρ πίστεως» (Θ.Κολοκοτρώνης),ἐπιβάλλει ὁ χαρακτήρ καί τῆς συχρόνου ἐθνικῆς παιδείας νά εἶναι σύμφωνος πρός τήν Ὀρθόδοξον Χριστιανικήν Παράδοσιν.

ι). Ὁ ἄρρηκτος ὀντολογικῶς καί λυσιτελής ἐθνικῶς δεσμός Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατά τό 1821 καθιστᾶ ἐπιβεβλημένην τήν ἐφαρμογήν τοῦ λόγου τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη «ἐμεῖς θά ἀναστήσουμε μία Ἑλλάδα μέ κεφαλή τόν Χριστό».

ια). Τό παράδειγμα τῶν Μαρτύρων Κληρικῶν τῆς περιόδου, ἰδίως τῶν Χίων Ἱερομαρτύρων Κληρικῶν τοῦ 1822, ἐπιβάλλει καί ἡμεῖς σήμερον να ἱστάμεθα «πάνω σ’ αὐτά τά βράχια»(Ἀνδρέας Κάλβος), ἀναλαμβάνοντες μετά τῆς ἱερατικῆς διακονίας μας καί τήν ἐθνικήν ἀποστολήν μας, προκειμένου νά μήν ἀλλοιωθῇ ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανικός καί Ἑλληνικός χαρακτήρ τῶν νήσων μας, διακηρύσσοντες πρός ἑταίρους, συμμάχους καί ἐχθρούς ὅτι ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.